

Бориспільський міськрайонний суд Київської області

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

13 червня 2022 року

м. Бориспіль

Суддя Бориспільського міськрайонного суду Київської області Кабанячий Ю.В., розглянувши за участі його захисника Поліщука О.С., адміністративний матеріал, що надійшов від Батальйону патрульної поліції в місті Борисполі Управління патрульної поліції у Київській області Департаменту патрульної поліції Національної поліції України, про притягнення до адміністративної відповідальності року народження, проживаючого за адресою: реєстраційний номер облікової картки платника податків, за ч.2 ст. 130 КУпАП,

встановив:

Згідно протоколу серії № від року о в м. Бориспіль по вул., водій керував автомобілем, д.н.з. з ознаками наркотичного сп'яніння, а саме: зжухені зіниці очей, що не реагують на світло, неприродна блідість обличчя, виражене тремтіння пальців рук. Огляд на стан сп'яніння за згоди водія у встановленому законом порядку, проводився у лікаря КНП «ББЛП» в присутності двох свідків. Тест огляду позитивний (перебуває у стані наркотичного сп'яніння). Даними діями порушив п. 2.9 а) України. Дане порушення вчинене ним повторно протягом року, в зв'язку з чим його дії кваліфіковано за ч. 2 ст. 130 КУпАП

У судовому засіданні просив провадження у справі закрити за відсутністю складу адміністративного правопорушення у зв'язку з відсутністю підтвердження факту керування автомобілем. Автомобіль був зупинений на біля арки, так як його товариш, який ним керував автомобілем, пішов до АЗС «WOC» щоб дізнатися чи є бензин. Він в цей час був поряд з автомобілем. Таким чином не керував ним.

Захисник Поліщук О.С. також просив провадження у справі закрити пояснив наступне: на відео відсутній факт керування автомобілем, що б могло б слугувати причиною складання протоколу за ст.130 КУпАП. Доповнив, що порушенні п.п.7,8,9,15 розділу III Інструкції МОЗ України. При проходженні медичного освідування порушено процедуру, яка встановлена законом, а саме п.7, розділу III Інструкції, встановлено обов'язкове проведення лабораторних досліджень на визначення наркотичних засобів або психотропних речовин. Водночас п.9 розділу III Інструкції визначено, що використання в закладах охорони здоров'я для проведення лабораторних досліджень вимірювальної техніки та обладнання, дозволених МОЗ підтверджується сертифікатом відповідності та свідоцтвом про перевірку робочого засобу вимірювальної техніки. Як вбачається з матеріалів справи, медичними працівниками Бориспільської БЛП, всупереч вимогам п.п.7,8,9,15 розділу III Інструкції та п.10 Порядку під час проведення медичного огляду лабораторне дослідження відібраного у нього зразка біологічного матеріалу – сечі за методикою та із застосуванням приладів, дозволених для використання МОЗ України не проводилося, а по суті відбулось лише використання швидкого експрес-тесту на десять видів наркотиків №5, який не є лабораторним дослідженням дозволеним МОЗ. Крім того, такий підтверджений ні сертифікатом відповідності, ні свідоцтвом про перевірку робочого засобу вимірювальної техніки, як цього вимагає п.9 розділу III Інструкції, ні декларацією відповідності його виробника.

Допитаний в судовому засіданні свідок повідомив, що дійсно в той день він був за кермом автомобіля. Враховуючи дефіцит пального на АЗС, він та їздили по місту та шукали де можна заправити автомобіль. З цією метою зупинилися біля арки на 35 км. і він пішов до АЗС «WOC» запитати чи є пальне. Коли повернувся, біля їх автомобіля вже були працівники поліції та складали протокол на по ст.130 КУпАП. Його пояснення про те, що водієм був він, працівники поліції не взяли до уваги, так як протокол вже був складений.

2

Суддя, заслухавши пояснення захисника [REDACTED] свідка [REDACTED] дослідивши матеріалами справи та докази, що надав [REDACTED], прийшов до наступного висновку.

Статтею 245 КУпАП передбачено, що завданнями провадження у справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, повне і об'єктивне з'ясування всіх обставин справи, вирішення її у точній відповідності із законом.

Згідно до вимог ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинене правопорушення, чи винна особа у його вчиненні, чи підлягає вона відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність, чи заподіяно матеріальну шкоду, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до вимог ст. 251 КУпАП доказами - є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення та винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності та іншими доказами, свідченнями та документами, які також повинні бути відносними і допустимими.

Так, структура кожного окремого складу адміністративного правопорушення містить: об'єкт правопорушення, об'єктивну сторону, суб'єкт правопорушення і суб'єктивну сторону складу правопорушення. Зазначені ознаки визначають у сукупності склад адміністративного правопорушення.

Диспозиція ч. 2 ст. 130 КУпАП передбачає відповідальність за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції вчиненого повторно протягом року.

В той же час, у відповідності до вимог п. 27 Постанови Пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті», судам слід ураховувати, що відповідальність за ст. 130 КпАП (80731-10) несуть особи, які керують транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції. Стан сп'яніння встановлюють шляхом огляду правопорушника, який проводять згідно з Інструкцією про порядок направлення громадян для огляду на стан сп'яніння в заклади охорони здоров'я та проведення огляду з використанням технічних засобів (затверджена спільним наказом Міністерства внутрішніх справ, Міністерства охорони здоров'я та Міністерства юстиції України N 114/38/15-36-18 (з0055-95) від 24 лютого 1995 р.). { Абзац перший пункту 27 із змінами, внесеними згідно з Постановою Верховного Суду N 18 (v0018700-08) від 19.12.2008 }.

Керування транспортним засобом слід розуміти як виконання функцій водія під час руху такого засобу або інструктора-водія під час навчання учнів-водіїв, незалежно від того, керує особа транспортним засобом, який рухається своїм ходом чи за допомогою буксирування.

Для притягнення до відповідальності за ст. 130 КпАП (80731-10) не має значення, протягом якого часу особа, яка перебуває у стані сп'яніння чи під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, керувала транспортним засобом. Правопорушення вважають закінченим з того моменту, коли він почав рухатися.

Ні письмові докази, ні відеозапис не свідчать про те, що [REDACTED] керував автомобілем [REDACTED], що спростовує твердження поліції в протоколі.

Також суд вважає, що при проходженні медичного освідчення порушено процедуру, яка встановлена законом, а саме п.7 розділу III Інструкції МОЗ України встановлено обов'язкове проведення лабораторних досліджень на визначення наркотичних засобів або психотропних речовин. Водночас п.9 розділу III Інструкції визначено, що використання в закладах охорони здоров'я для проведення лабораторних досліджень вимірювальної техніки та обладнання, дозволених МОЗ підтверджується сертифікатом відповідності та свідоцтвом про перевірку робочого засобу вимірювальної техніки. Як вбачається з матеріалів справи, медичними працівниками Бориспільської БЛПД, всупереч вимогам п.п.7,8,9,15 розділу III Інструкції та п.10 Порядку, під час проведення медичного огляду [REDACTED]

3

лабораторне дослідження відібраного у нього зразка біологічного матеріалу – сечі, за методикою та із застосуванням приладів, дозволених для використання МОЗ України не проводилося, а по суті відбулося лише використання швидкого експрес-тесту на десять видів наркотиків №5, який не є лабораторним дослідженням, дозволеним МОЗ. Крім того, такий підтверджений ні сертифікатом відповідності, ні свідоцтвом про перевірку робочого засобу вимірювальної техніки, як цього вимагає п.9 розділу III Інструкції, ні декларацією відповідності його виробника.

Приймаючи до уваги, що всі сумніви щодо доведеності вини правопорушника слід тлумачити на його користь, за відсутності переконливих доказів вини [REDACTED], суд приходить до висновку, що при розгляді справи не доведено, що останній керував транспортним засобом з ознаками наркотичного сп'яніння.

З огляду на те, що обставини викладені у протоколі не доведені належним способом доказування, приймаючи до уваги те, що на орган, яким складено протокол про адміністративне правопорушення покладено обов'язок доведення факту вчинення адміністративного правопорушення, слід дійти висновку про недоведеність вчинення [REDACTED] адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 130 КУпАП.

Враховуючи все вищевикладене, у суду відсутні підстави для притягнення [REDACTED] до адміністративної відповідальності, зважаючи на те, що достатніх доказів вчинення ним адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 130 КУпАП під час розгляду адміністративних матеріалів в суді не здобуто, а ті, що надані в якості підтвердження вчинення правопорушення, суддя оцінює критично з наведених вище підстав.

Крім того, аналіз положення частини третьої статті 62 Конституції України «обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом» дає підстави для висновку, що обвинувачення у вчиненні злочину (адміністративного правопорушення) не може бути обґрунтоване фактичними даними, одержаними в незаконний спосіб, а саме: з порушенням конституційних прав і свобод людини і громадянина; з порушенням встановлених законом порядку, засобів, джерел отримання фактичних даних; не уповноваженою на те особою тощо.

Статтею 62 Конституції України також передбачено, що усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Відповідно до ст. 7 КУпАП ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності. Застосування уповноваженими на те органами і посадовими особами заходів адміністративного впливу провадиться в межах їх компетенції, у точній відповідності з законом.

Згідно з ч. 1 ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Відповідно до ст. 247 КУпАП визначені обставини, що виключають провадження у справі про адміністративне правопорушення, серед яких пунктом 1 визначено відсутність складу адміністративного правопорушення.

За таких обставин та враховуючи зазначені норми Закону, а також те, що в силу принципу презумпції невинуватості всі сумніви у винуватості особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь, а недоведена вина прирівнюється до доведеної невинуватості, суддя приходить до висновку, що провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно [REDACTED] за ч. 2 ст.130 КУпАП слід закрити, у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого даною статтею.

На підставі наведеного, керуючись ст. 9, ч. 2 ст. 130, ст. ст. 245, 251, 254, 256, 268, п. 1 ч. 1 ст. 247, ст. ст. 280, 283-285 КУпАП України, суддя

постановив:

Провадження у справі про адміністративне правопорушення [REDACTED] року народження за ч.2 ст. 130 КУпАП, закрити за відсутністю в діях особи, що притягується до адміністративної відповідальності, складу адміністративного правопорушення.

4
Постанова може бути оскаржена до Київського апеляційного суду через Бориспільський
районний суд протягом десяти днів з дня її винесення.

Постанова суду у справі про адміністративне правопорушення набирає законної сили після
закінчення строку оскарження цієї постанови і може бути пред'явлена до виконання протягом трьох
місяців з дня набрання нею законної сили.

Суддя

Ю.В. Кабанячий

Постанова суду набрала законної сили 24.06.2014